

var også justitsminister i mange år. Hvorfor kunne hr. Frank Jensen ikke forudsige det i oktober 2001, når jeg skulle være så dygtig at kunne forudsige det både i sommeren 2002 og sommeren 2003?

Man har jo altså kun det materiale til rådighed, som nu engang er med hensyn til, hvem der står til at skulle ind at afsone. Så kan man se på, hvordan tingene har udviklet sig over tiden. Det har vi naturligvis også benyttet os af, ganske som den tidligere regering gjorde, også af de tendenser, der har været til, at tingene svingede lidt op og ned. Men det er da udtryk for den værste gang ansvarsforflygtigelse nu at bede en konservativ justitsminister om at være forudsende flere år frem, hvorimod den regering, hvis forligsaftale, jeg overtog, nej, den skulle da ikke forudsige noget.

Sandheden er jo den, at man ikke kan forudsige det her. Man kan ikke forudsige, at der kommer en kæmpe politirazzia mod personer, der har børneporno. Man kan ikke forudsige, at der lige pludselig kommer en kæmpe Christianiaaktion. Jo, kriminalforsorgen var selvfølgelig forberedt på, at det ville ske, så man sørgede for, at pladserne var til rådighed. Men det er jo den slags ting, der sker. Lige pludselig kommer der et voldsomt, ekstraordinært pres, fordi der kommer store aktioner. Og der må jeg altså sige, at en kriminalforsorg ikke kan sidde og forudsige 1 eller 2 år i forvejen, hvordan kriminalitetsbekæmpelsen kommer til at virke hen over året.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne prøve at bede justitsministeren være lidt mere konkret i svarene i stedet for bare at stå og negligere tingene, som ministeren gør på nuværende tidspunkt.

Det, jeg spurgte om, var sådan set, at når man nu kan skrive, som man skriver i bemærkningerne her til aktstykket, at 95 pct. i belæg er uacceptabelt, så må man gå ud fra, at man i ministeriet og kriminalforsorgen har haft forudsætninger for at skrive det. Det matcher meget dårligt med, at justitsministeren står og siger, at man ikke har haft nogen anelse om, hvordan tingene har udviklet sig.

Så hvad er det for forudsætninger, man i juni 2003 havde for at skrive, at 95 pct. var uacceptabelt, og at man fra 1. januar 2004 igen ville have 92 pct. som sigtepunkt? Jeg tror ikke, jeg røber

for meget, når jeg siger, at dengang vi sad og behandlede det her, var der fuldstændig enighed om, at den 1. januar 2004 skulle vi være på 92 pct. igen.

Så der er et eller andet, justitsministeren er nødt til at være mere konkret om her, ellers må vi jo stille spørgsmålene via Finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er kun det at sige til det, at da belægsprocenten var på 95, var alle jo enige om, at det var en alt for høj belægsprocent. Så at sige, at et tal på 95 er uacceptabelt højt, er der fuldstændig enighed om. Derfor var jeg også meget glad for, at vi sørgede for, at den flerårsaftale, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti, indeholdt, at udgangspunktet må være, at vi forsøger at arbejde efter en belægsprocent på 92 pct.

Sandheden er blot den, at selv om man indarbejdede al den kendte viden, man havde, så er udviklingen desværre stadig væk gået i den forkerte retning i forhold til, hvad man forventede. Derfor blev der lagt yderligere pres på kriminalforsorgens institutioner. Sådan er det.

Jeg må sige til hr. Morten Bødskov, og det er så også svar til fru Lissa Mathiasen, der har stillet spørgsmål i Finansudvalget om, at man skulle til at lave prognoser og lange kurver om, hvor tingene udvikler sig, at det jo ikke er muligt. Det er jo ikke muligt at forudsige, hvordan presset på kriminalforsorgens institutioner vil være, og så gøre det fuldstændig specifikt.

Det, man kan sige, er, at vi ved, hvor mange der sidder og afsoner nu, hvor mange der venter, og man kan se, hvordan udviklingen har været, men at begynde og forudsige nu, hvordan f.eks. tallet af varetægtsarrestanter vil udvikle sig de næste 2 år, kan man jo ikke bede nogen som helst mennesker om. Jeg vil i hvert fald som minister ikke stå model til her at skulle begynde og lege spåkone og komme med bud på, hvordan tallene udvikler sig.

Kriminalforsorgen har under den tidligere flerårsaftale og under den nuværende forsøgt at give den forligskreds, der bærer ansvaret, så gode bud overhovedet på, hvordan udviklingen er. Det gør man løbende, og jeg synes faktisk, at det initiativ, vi tog for ganske kort tid siden om at etablere 175 yderligere pladser, er et godt eksempel på, at så snart kriminalforsorgen har talene til rådighed, så reagerer vi på dem.